

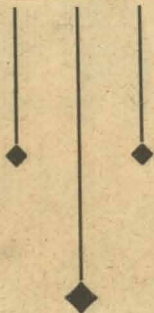
ELSKOVS- BARNET

„DANMARK“-FILM I 3 AKTER

Hovedpersonerne:

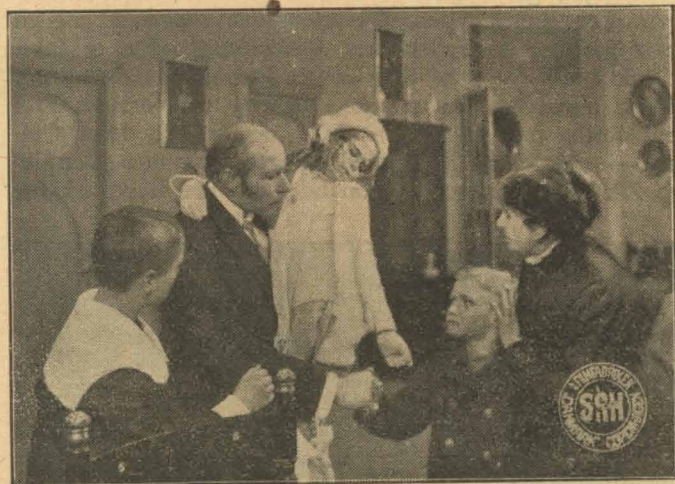
Præsident von Alten.....	Hr. P. S. Andersen
Siegbert, hans Søn, Student	Hr. Emil Skjerne
Hertha, hans Datter.....	Frk. Anna Müller
Ulla, hans ældre Søster	Fru Olga Jensen
Skomager Freiwald.....	Hr. Johan Jensen
Hans Kone.....	Frk. Mette Andersen
Ferdinand, deres Søn, Student..	Hr. Oscar Ottosen
Marlies, en Værtsholderdatter	Frk. Emilie Sannom
Anton	Hr. Rasmus Ottesen

ELSKOVSBARNET.

Et socialt Drama a fgribende Virkning. Kampen mellem Over- og Underklasse, dette det moderne Livs store, uløste sociale Spørgsmaal, belyst gennem Forholdet mellem Mand og Kvinde. Skomagersonnen Ferdinand, der

som Barn er en Aladdin, som Voksen en Personifikation af Arbejdet, hæver sig i Kraft af sine Evner og ved sin Energi op til en Plads blandt Samfundets Spidser.

Og Forholdene udvikler sig saaledes, at han, Plebejeren, bliver anset for et passende Parti for hans Velgørers;

at skabe et Mesterværk af moderne Ingeniørkunst. Og her ude i den fri Natur vaagner Urkræfterne i ham. Han træffer Værtshusholderdatteren, den skønne Marlies, og hans robuste Natur tiltrækkes af den landlige Skønhed. Det er Kød og Blod vidtforskellig fra Præsidentdatterens Bleghed. Han forelsker sig, og hun skænker ham et Barn.

Imidlertid bliver Hertha syg, og da Lægen erklærer, at kun et Ægteskab kan redde hende, kalder Præsidenten Ferdinand hjem, og han gifter sig med sin Velgørs Datter.

Ved et Tilfælde erfarer Hertha, at Ferdinand har en Fortid, og det kommer til et Opgør. Men Marlies, der ikke vidste, at Ferdinand var Driftsleder, men som ansaa ham for en ligestillet, en jævn Arbejder, siger ham, at hans Plads nu er hos den ægteviede Hustru, Præsidentens Datter. Og Ferdinand vender tilbage til Hjemmet. Men nu viger Lykken fra ham. Alt gaar skævt, og det kommer til en Konflikt mellem ham og hans egentlige Klassefæller, Arbejderne. Hans Liv kommer i Fare. Begge Kvinderne kommer — uafhængige af hinanden — til Kundskab herom, og hos begge sejrer Kærligheden.

ELSKOVSBARNET.

Et socialt Drama a fgribende Virkning. Kampen mellem Over- og Underklasse, dette det moderne Livs store, uløste sociale Spørgsmaal, belyst gennem Forholdet mellem Mand og Kvinde. Skomagersonnen Ferdinand, der

som Barn er en Aladdin, som Voksen en Personifikation af Arbejdet, hæver sig i Kraft af sine Evner og ved sin Energi op til en Plads blandt Samfundets Spidser.

Og Forholdene udvikler sig saaledes, at han, Plebejeren, bliver anset for et passende Parti for hans Velgørers,

Hustruen gaar den tungeste Gang, en Hustru kan gaa for at redde sin Mand, og Marlies ofrer sit Liv — og redder Ferdinands. Men Ferdinand har faaet et Nervechoc, der gør ham til et menneskeligt Vrag.

Da sker det vidunderlige. Den barnløse, golde Hustru bliver en Moder for Elskovbarnet, Ferdinands og Marlies Barn. Og Barnet — Symbolet paa det evige Liv — bliver Midlet, der genrejser Faderen og forsoner og udvikler, modner Hustru, saa Dramaet ender harmonisk.

Aage Hansens Bogtr., Nørregade 45
København K.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELSKOVSBARNET

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Fotorama

Theaterbygningen.

Nyt Program for Ugens 4 første Dage

Obs. De to Hovednumre er af Panoptikon Theatrets Repertoire og spillet af Hovedstadens fineste Kunstnere.

Samvittighedens Stemme.

..... Panoptikontheatrets Repertoire.
Hovedrollen udføres af Hr. Emanuel Larsen.

Personerne:

Grossererens . . . Hr. Lagoni.
Fruen Fru Henriksen.
Forvalteren . . . Hr. Emanuel Larsen.

Forvalter Pram hos Grosserer Møwe er alt andet end afholdt af Arbejderne, hans skumle og mørke Ydre i Forbindelse med en næsten til Afsind grænsende Hidsighed har fremkaldt et saa spændt Forhold mellem ham og hans Undergivne, at Arbejdet absolut lider derunder, naar hertil kommer, at han ikke er særlig pligtopfyldende, forstaar man, at Grossererens ved en Lejlighed, hvor Pram atter har haft et af sine Sammenstød med en Arbejder og ladet Hidsigheden løbe af med sig, giver ham hans Afsked. Pram, der føler sig dybt forurettet, sværger at ville hævne sig blodigt over denne Krænkelser. Hjemme i sit Logi lukker han sig inde og arbejder med feberagtig Hast paa Virkeliggørelsen af sine skumle Hævnplaner, en Helvedesmaskine indlagt i en lille Legetøjsmølle. Han agter nemlig at ramme sin forrige Principal der, hvor Saaret vil gaa dybest og smerte mest: Grossererens lille Datter og eneste Barn skal dø! Endelig er han færdig og med det uhyggelige Stykke Legetøj skjult under Frakken skynder han sig hen til Møwes Villa og afventer, skjult i Haven Grossererens Bortgang. Fra sit Gemmested ser han den lille Pige vinke Farvel til Faderen fra Dagligstuevinduet og sniger sig, da Vejen er fri, derhen, efter først at have forvissat sig om at Barnet er alene, banker han paa Vinduet og giver den lille Legetøj og viser hende hvor morsomt at Vingerne kan løbe rundt. Derpaa skynder han sig bort. Heldigvis kommer i det samme Moderen ind, og da Barnets Fortælling om Manden, der har givet hende Møllen, synes hende mistænkelig, faar en instinktiv og lykkelig Indskydelse hende til at kaste det skæbnsvangre Stykke Legetøj ud af Vinduet, et Sekund efter lyder et Brag, og en voldsom Eksplosion faar Væggen til at styrte sammen, men baade Moder og Barn er heldigvis frelste. Det lille uskyldige Barneansigt, der smilede saa tillidsfuldt, da Pram gav hende det morderiske Stykke Legetøj, har imidlertid gjort et dybere Indtryk paa ham, end han selv vilde have troet, han er jo overbevist om, at hans Plan er lykkedes, ser bestandig den lille staa for sig, bleg og anklagende, hjemme og ude, overalt ser han den lille alvorlige Ansigt, hvis bebrejdede Blik tilsidst driver ham til Vanvidets Grænse. Da Mistanken straks er henledet paa den afskedigede Forvalter, bliver han hurtigt anholdt, og i Fængslet pines han dobbelt af Synet, saa at hans Vanvid bryder ud i lys Lue, og han maa paa Hospitalet. Lægen, der snart ser at han ikke har langt igen, beder Grossererens komme med den lille Pige, idet han han haaber, at Synet af den virkelige levende Pige mulig kan give ham Fred. Da Pram ser den lille, farer han op i Rædsel, sikker paa at det atter er det grufulde Syn, men da han opdager, at det er det virkelig levende Barn, der altsaa er frelst, gaar der et Smil hen over hans Ansigt, et stort og lyst Smil, der borttager alt det skumle og uhyggelige, og som lettet før en tung Eyrde udstøder han et dybt og befriende Suk — det sidste.

Døgnets Dagbog.

2. Uge.

„Fotorama“s Verdenshistorie.

Vi blader i Dag videre i Dagshistoriens store, brogede Bog og standser først ved det Kapitel, der bærer Overskriften Frankrig. Om Livet indenfor denne paa Aandens og Haandens Omraade lige beundringsværdige Storstat bringer de fleste af Dagens Billeder Bud. Dels om de politiske Rørelser: udmærket karakteristiske Optrin fra Kamrenes Sammentræden. Dels om den franske Nations Haab, *Arméen*. Og saa i Tilgift et Kig ned i en gammel bretonsk Landsby og ind i Staden Paris' ærværdige Raadhus, hvor Borgmesteren fra Staden ved „den skønne blaa Donau“ modtages som Æresgæst.

Paa de øvrige Blade af „Døgnets Dagbog“ gør et pragtfuldt Flyvebillede og den nyeste interessante Optagelse af Hans „scheidige“ Majestæt den tyske Imperator den tyske Imperator hinanden Rangen stridig. Listen over de enkelte Billeder ser saaledes ud:

I. Den franske Rigsdag træder sammen.

1. Louis Passy, Deputeretkammerets (Folketingets) Aldersformand, 80 Aar gammel.
2. Henri Brisson, genvalgt til Kammerets Formand.
3. Jules Cozot, Senatets (Landstingets) Aldersformand, 90 Aar gammel.
4. Antonin Dubost, genvalgt til Senatets Formand.

II. Fra Gud Amors Rige.

Landsbyen Plougastel i Bretagne, hvor der paa en Dag fejredes 37 Bryllupper.

III. Aviatikken i 1911.

Østrigeren Pischhoff flyver i Juvisy 25 Kilometer (3 1/3 Mil) i 13 Minutter.

IV. Hæren, Frankrigs Haab.

1. General Michel, Armeens nye Chef.
2. General Lyautey — hidtil i Marokko — er bleven Chef for 10de Armekorps i Rennes (der hvor Dreyfusprocessen førtes).
3. General Maunoury, Paris' Militærgouvernør, afholder Parade og uddeler Ordener.

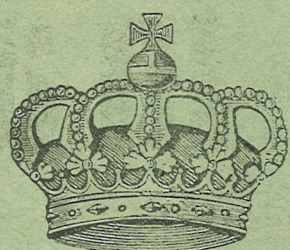
V. Wiens Borgmester,

Dr. Neumayer, modtages paa Paris' ærværdige Raadhus som Eyens Gæst.

VI. Vor Nabo mod Syd.

Wilhelm II — Soidaterkejseren.

Vend om! Programmet fortsættes næste Side.

Obs.

Det kgl. Theaters Kunstnere.

ELSKOVSBARNET

Frit efter Guy de Maupassant Novelle „Brudegaven“.

Hovedrollen udføres af Københavns mest yndede Kunstnere

Hr. Johannes Poulsen.

De øvrige Hovedroller udføres af

Baron d'Aurignac	Hr. Nic. Brechling.	(Det kgl. Theater)
Vicomte d'Esternay	Hr. Aage Hertel.	(Dagmartheatret).
Hans Hustru	Frk. Antonsen.	(Det kgl. Theater).
Deres Datter Suzanne	Frk. Houlberg.	(Det kgl. Theater).
Frk. Yvonne	X. X. X.	A. Blom

Den unge Grev Henry skal tilbringe nogle Maaneder ved et Bade-sted ved Kysten og giver i den Anledning et Afskedsgilde for sin lille Veninde, den smaa Frk. Yvonne, og sin gode Ven Baron d'Aurignac. Henry, der nu har naaet den Alder, hvor han maa tænke paa at gifte sig og som tilmed er begyndt at blive træt af Bekendtskabet med lille Yvonne, har ikke uden Grund inviteret d'Aurignac med hjem til denne Souper hos Yvonne; han har nemlig forlængst opdaget, at Baronen er stærkt charmeret i den unge Dame og er mere end villig til at overlade ham sin Plads i hendes Hjerte. — Gudbevares, hun er en forfærdelig sød og brillant lille Pige, men gifte sig med hende, kan han dog virkelig ikke, saa denne Løsning vilde sandelig være den bedste for alle Parter. Meget diskret forlader han Værelset for en Stund, og d'Aurignac benytter sig øjeblikkelig af Lejligheden til at erklære sig for Yvonne, som imidlertid bestemt afviser enhver Tilnærmelse, hun elsker sin Henry og har hun Øje og Tanke for ham, hvad det skal føre til og hvad Fremtiden bærer i sit Skød, gør hun sig i Øjeblikket slet ingen Forestilling om.

Ude ved Kysten bliver Henry af en Ven præsenteret for Vicomte d'Esternay, hvis Datter Susanne straks ved det første Møde har gjort et dybt Indtryk paa hans letfængelige Hjerte. Kort efter bliver de forlovede, og Henry, der er forelsket til op over begge Ørerne i sin Kæreste, svæver i en Lykkerus; langt ude i Horisonten svæver jo nok en lille Sky, Mindet om Yvonne, men Herregud, hun er en fornuftig lille Pige, som jo nok kan forstaa, at deres Bekendtskab dog ikke kunde vare evigt. En Aften tager han sig saa sammen og skriver til hende et Brev, hvor han takker hende for den lykkelige Tid, de har haft sammen og beder hende tænke paa ham med Venlighed; skulde hun nogensinde i Fremtiden trænge til ham, vil hun altid have en trofast Ven og Støtte i ham osv. For Yvonne kommer dette som et Tordenslag, det kan ikke være hans Mening, og uden Tanke for noget, rejser hun paa staaende Fod ned til ham, men ak, hun ser jo straks, at det er hans sande Mening; mon han virkelig kan nænne det, hun har jo kun ham i hele den vide Verden. Henry søger blidt at trøste hende, men da han prøver paa at købe sig fri for Penge, rejser hun sig stolt og gaar, uden et Ord mere.

1½ Aar er forløbet og Henry fejrer netop sit Bryllup med Suzanne, da en Tjener kommer ind med et Brev til Henry. Det er fra en Dr. Gouron, som beder ham ufortøvet komme til en døende Kvinde, en vis Yvonne, som maa tale med ham. Forvirret beder han Svingfaderen undskylde ham hos hans Brud og Gæsterne, men absolut tvingende Grunde nøder ham til at maatte gaa. Han styrter afsted og finder Yvonne nedbrudt og fattig; efter Bruddet med ham er hun, sløv for alt, sunket dybere og dybere i Fattigdom, d'Aurignac's Hjælp havde hun afslaaet, fordi hun følte, hun skulde være Moder til Henrys Barn, og, ja nu er det kommen saa vidt! Fortvivlet over at være Aarsag til al denne Elerdighed, lover Henry at sørge for deres lille Barn, og Yvonne dør tilfreds og glad. Hos Vicomten er alt i Oprør over Henrys Udeblivelse, da træder han pludselig bleg og stille ind med det lille Barn paa Armen, knælende for sin unge Hustru fortæller han alt uden at skaane sig selv. Suzanne, som i disse faa Øjeblikke modnes til en voksen Kvinde, ser straks, at vil hun binde Henry til sig for altid, er her kun et at gøre: hun vil være hans Barns Moder.

Den Bryllupsdag knyttedes to Menneskeskæbner sammen med et ubrydeligt Baand.

Efter en bedre Middag.

Hovedrollen spilles af Skuespiller Fabiau.

Hr. Dingelberg har været til en Middag der ikke alene har bestaaet af Mad og Hvidtøl — det ser man straks, og det føler han ogsaa med en næsten uhyggelig Tydelighed selv. — Hele Verden synes ham pludselig ganske bagvendt, aah, han bliver ganske daarlig deraf. Nu har han vist igen spist for meget af den fede Lax, mener han selv, vi andre faar jo mere Indtrykket af, at han næppe lider saa meget under Følelsen af det, han har spist, som af det, han har drukket.

Forestillinger hver Dag uafbrudt fra Kl. 4.

Musikledsagelsen udføres af Pianisten Hr. SOPHUS P. NIELSEN og Violonisten MARK TWAIN DE BRETTEVILLE BAESS.

DRAMA · COMEDY

DIRECTOR OLE OLSEN

NORDISK FILMS CO

LONDON

18, CECIL COURT, Charing Cross Road.

TELEGRAMS: NORFILCOM.

NEW YORK

7, EAST 14th STREET.

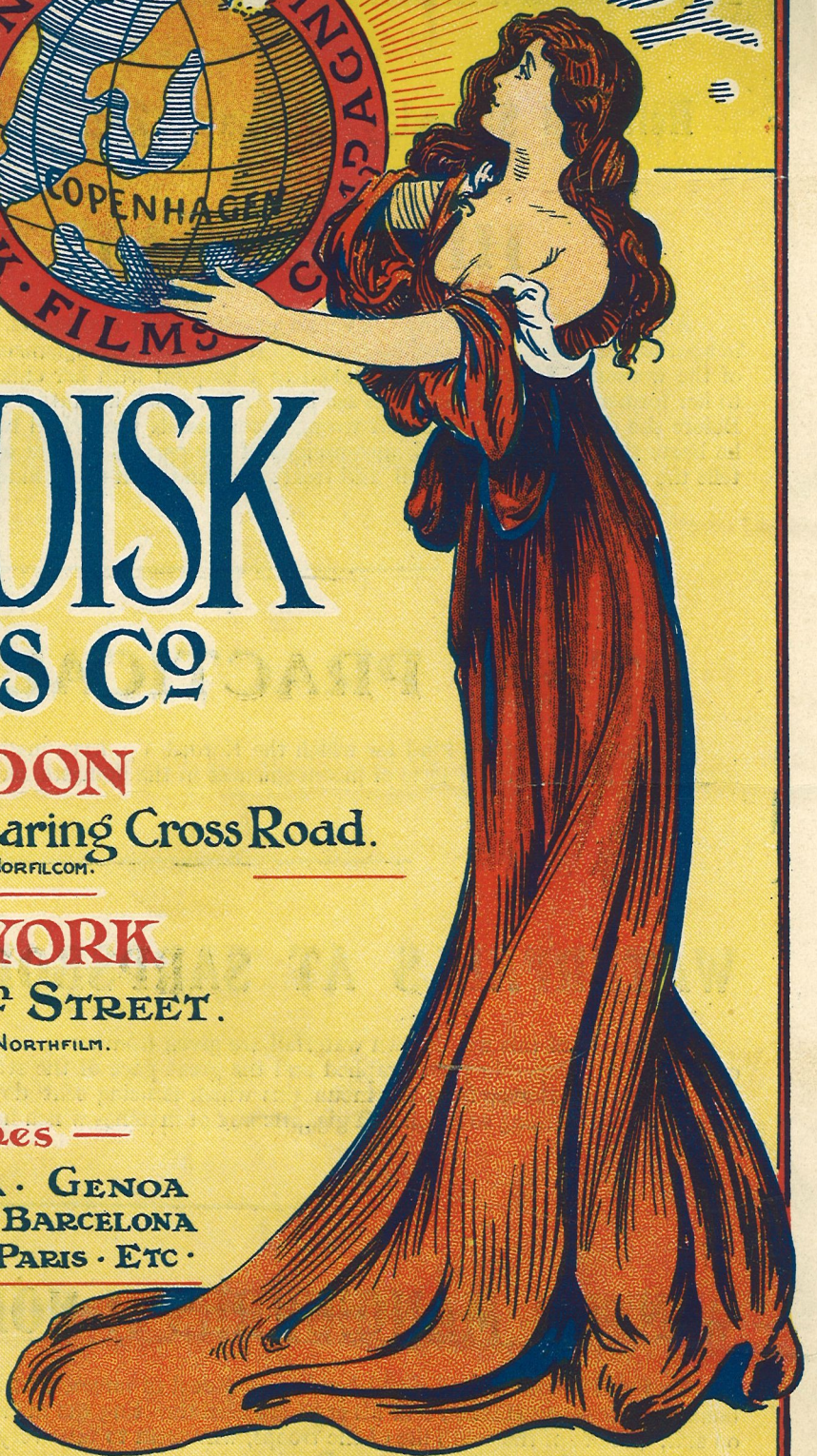
TELEGRAMS: NORTHFILM.

— **Branches** —

BERLIN · VIENNA · GENOA
ST PETERSBERG · BARCELONA
BUENOS AIRES · PARIS · ETC.

HEAD OFFICE
WORKS . . . }

COPENHAGEN DENMARK .

7482
7242

NORDISK FILMS Co.

18 Cecil Court, Charing Cross Road, W.C.

BRUDEGAVEN

Released Saturday, January 28th, 1911.

HIS GREAT DUTY.

A strong well acted drama. Yvonne accepts one of two lovers, but the man she accepts is entangled in another love affair. He decides to break off the secret entanglement, and does so, in spite of the entreaties of the woman. Afterwards she is taken to a hospital with her child, and on her death-bed sends a note to her former admirer to come and see her. After much hesitation and a terrible inward struggle he goes. Before she dies the woman he has wronged commends their child to his care, and, after closing her eyes, he bears the infant homeward, unconscious of the curious glances of passers-by. His bride, to whom he tells the whole story, forgives all, and treats the child with every kindness.

Length 1,000 Feet.

THE PRACTICAL JOKER.

Another comic of the kind for which the Nordisk Co. have made a name. The exploits of a troublesome small boy lead to all sorts of inconveniences in the domestic circle.

Length 259 Feet.

WATERFALLS AT SARPSBORG IN NORWAY.

Fine views of this well-known waterfall are given from every conceivable point of view. The swirling of the water is superbly photographed and the great pace of the stream may be judged from the fact at some points the timber from the mountains which is being sent down to port is piled on the banks, and looks like nothing so much as a gigantic box of matches which has been spilt.

Length 364 Feet.

WINTER MANŒUVRES of NORWEGIAN ARMY

To English eyes this film will have a good deal of novelty, as it depicts army operations in a snow-bound land. King Haakon and his staff are seen directing the manoeuvres, and the infantry move about on skis. Views of the camp life of the troops, who seem to take very easily the severity of the climate and to enjoy themselves thoroughly, are also given.

Length 321 Feet.

~~22~~

ELSKOVS BARNET

X ~~BRUDERGALEN~~

E i n K i n d d e r L i e b e .

Der junge Graf Henry will in einen Badeort an die See reisen, und veranstaltet eine kleine intime Abschiedsfeier für seine kleine Freundin Yvonne, und seinen Freund Baron d'Aurignac. Nicht ohne Absicht hat Graf Henry seinen Freund zu diesem Souper eingeladen. Er hat schon lange bemerkt, dass der Baron in die kleine Yvonne verliebt ist, und da sie ihm selbst etwas gleichgültig geworden ist, und er die Absicht hat zu heiraten, wäre es ihm sehr lieb, wenn der Baron seinen Platz bei Yvonne einnehmen würde. Diskret verlässt er das Zimmer, und der Baron erklärt sogleich seine Liebe, aber Yvonne will ihn nicht anhören, sie liebt Henry, und kann nicht von ihm lassen.

Henry reist an die See. Dort wird er von einem Freunde dem Vocomte Esternay und dessen Familie vorgestellt. Die Tochter ist sehr schön, und macht sogleich einen tiefen Eindruck auf Henry, sodass er sich bald mit ihr verlobt. Er schreibt an Yvonne einen Brief, in welchem er ihr für die glücklichen Stunden ihres Zusammenseins dankt, und ihr sagt, dass sie in ihm immer einen Freund haben wird.

Für Yvonne ist dieses ein schwerer Schlag. Ohne zu überlegen reist sie sofort zu ihm, aber sie sieht bald, dass sie ihm nichts mehr sein kann. Henry versucht sie zu trösten. Als er ihr aber Geld anbietet, fühlt sie sich tief gekränkt und verlässt ihn.

Nach $1\frac{1}{2}$ Jahr feiert Henry seine Hochzeit mit Susanne. Ein Diener bringt ihm einen Brief von einem Doktor Gouron, der ihn zu Yvonne ruft, die im Sterben liegt. Er entschuldigt sich bei seinem Schwiegervater und geht zu Yvonne. Er findet sie in der grössten Armut. Nachdem er sie verlassen, hat sie keine Hilfe annehmen wollen. Sie ist arm geworden, und stirbt nun in Sorge und Not. Sie hat sich an Henry gewendet, um ihn zu bitten, für ihr Kind, dessen Vater er doch sei, zu sorgen. Henry verspricht, wenn auch schweren Herzens, sich das Kind nehmen zu wollen, und Yvonne stirbt ruhig und zufrieden.

Beim Vicomte sind alle wegen seines Fortbleibens in Unruhe. Da tritt er plötzlich ein. Mit vor Aufregung bleichem Gesicht kniet er vor seiner jungen Frau nieder, und erzählt ihr alles, ohne sich zu schonen. Susanne begreift, dass hier nur eins zu tun ist. Sie nimmt das Kind liebevoll in die Arme, und verspricht, der Kleinen eine Mutter zu werden. So wurden zwei Menschenherzen mit einem unlöslichen Band aneinander gefesselt.

-----oooooooo\$\$\$\$\$\$oooooooo-----

E L S K O V S B A R N E T

Personerne:

Grev Henry	-	Hr. Johannes Poulsen	(Det kgl. Teater
Baron d'Aurignac	-	" Nic. Brechling	" " "
Vicomte d'Esternay	-	" Aage Hertel	(Dagnarteatret)
Hans Hustru	-	Frk. Antonsen	(Det kgl. Teater
Deres Datter Suzanne	-	" Houlberg	" " "
Frk. Yvonne	-	X X X	

- - - - 0 0 0 0 - - - -

Den unge Grev Henry skal tilbringe nogle Maaneder ved et Bade-sted ved Kysten og giver i den Anledning et Afskedsgilde for sin lille Veninde, den smaa Frk. Yvonne og sin gode Ven Baron d'Aurignac. Henry, der nu er naaet den Alder, hvor han maa tænke paa at gifte sig og som tilmed er begyndt at blive lidt træt af Bekendtskabet med lille Yvonne, har ikke uden Grund inviteret d'Aurignac med hjem til den Souper hos Yvonne, han har nemlig forlængst opdaget, at Baronen er stærkt charmeret i den unge Dame og er mere end villig til at overlade ham sin Plads i hendes Hjerte, Gudbevares, hun er en forførdelig sød og brilliant lille Pige, men gifte sig med hende, kan han dog virkelig ikke, saa denne Løsning vilde sandelig være den bedste for alle Parter. Meget diskret forlader han Værelset for en Stund og d'Aurignac benytter sig øjeblikkelig af Lejligheden til at erklære sig for Yvonne, som imidlertid bestemt afviser enhver Tilnærmelse, hun elsker sin Henry og har kun Øje og Tanke for ham, hvad det skal føre til og hvad Fremtiden bærer i sit Skød, gør hun sig i Øjeblikket slet ingen Forestilling om.

Ude ved Kysten bliver Henry af en Ven præsenteret for Vicomte d'Esternay, hvis Datter Suzanne, straks ved det første Møde, har gjort et dybt Indtryk paa hans letfængelig Hjerte, kort efter bliver de forlovede og Henry, der er forelsket til op over begge Ørene i sin lille Kæreste, svæver i en Lykkerus, langt ude i Horisonten svæver jo nok en lille Sky, Mindet om Yvonne, men Herregud, hun er jo en fornuftig lille Pige, som jo nok kan forstaa, at deres Bekendtskab dog ikke kunde være evigt. En Kften tager han sig saa sammen og skriver til hende et Brev, hvori han takker hende for den lykkelige Tid, de har haft sammen og beder hende tænke paa ham med Venlighed, skulde hun nogensinde i Fremtiden trænge til ham, vil hun altid have en trofast Ven og Støtte i ham, o. s. v. For Yvonne kommer dette som et Tordenslag, det kan ikke være hans Mening og uden Tanke for noget, rejser hun paa staaende Fod ned til ham, men ak, hun ser jo straks, at det er hans sande Mening, men kan han virkelig nænne det, hun har jo kun ham i hele den vide Verden. Henry søger blidt at trøste hende, men da han prøver paa at købe sig fri, med Penge, rejser hun sig stolt og gaar, uden et Ord mere.

1½ Aar er forløbet og Henry fejrer netop sit Bryllup med Suzanne da en Tjener kommer ind med et Brev til Henry. Det er fra en Dr. Gouron, som beder ham ufortøvet komme til en døende Kvinde, en vis Yvonne, som maa tale med ham. Forvirret beder han Svigerfaderen undskylde ham hos hans Brud og Gæsterne, men absolut tvingende Grunde nøder ham til at maatte gaa. Han styrter afsted og finder Yvonne nedbrudt og fattig, efter Bruddet med ham er hun, sløv for alt, sunket dybere og dybere i Fattigdommen, d'Aurignac's Hjælp havde hun afslaaet, fordi hun følte hun skulde være Moder til Henrys Barn og, ja, nu er det kommen saa vidt! Fortvivlet over at være Aarsagen til al denne Elen-dighed, lover Henry at sørge for deres lille Barn og Yvonne dør tilfreds og glad. Hos Vicomten er alt i Oprør over Henrys Udeblivelse, da træder han pludselig bleg og stille ind med det lille Barn paa Armen, knælende for sin unge Hustru fortæller han alt, uden at skaare sig selv. Suzanne som i disse faa Øjeblikke modnes til en voksen Kvinde ser straks, at vil hun binde Henry til sig for altid, er her kun ét at gøre: hun vil være hans Barns Moder!

Den Bryllupsdag knyttedes to Menneskeskæbner sammen med et ubrydeligt Baand.

- - - - - 0 0 0 0 0 - - - - -

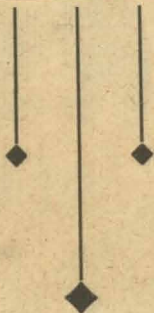
ELSKOVS- BARNET

„DANMARK“-FILM I 3 AKTER

Hovedpersonerne:

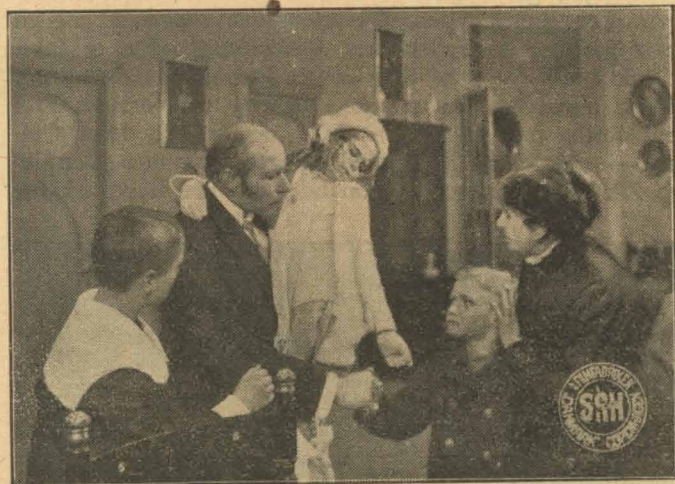
Præsident von Alten.....	Hr. P. S. Andersen
Siegbert, hans Søn, Student	Hr. Emil Skjerne
Hertha, hans Datter.....	Frk. Anna Müller
Ulla, hans ældre Søster	Fru Olga Jensen
Skomager Freiwald.....	Hr. Johan Jensen
Hans Kone.....	Frk. Mette Andersen
Ferdinand, deres Søn, Student..	Hr. Oscar Ottosen
Marlies, en Værtsholderdatter	Frk. Emilie Sannom
Anton	Hr. Rasmus Ottesen

ELSKOVSBARNET.

Et socialt Drama a fgribende Virkning. Kampen mellem Over- og Underklasse, dette det moderne Livs store, uløste sociale Spørgsmaal, belyst gennem Forholdet mellem Mand og Kvinde. Skomagersonnen Ferdinand, der

som Barn er en Aladdin, som Voksen en Personifikation af Arbejdet, hæver sig i Kraft af sine Evner og ved sin Energi op til en Plads blandt Samfundets Spidser.

Og Forholdene udvikler sig saaledes, at han, Plebejeren, bliver anset for et passende Parti for hans Velgørers;

at skabe et Mesterværk af moderne Ingeniørkunst. Og her ude i den fri Natur vaagner Urkræfterne i ham. Han træffer Værtshusholderdatteren, den skønne Marlies, og hans robuste Natur tiltrækkes af den landlige Skønhed. Det er Kød og Blod vidtforskellig fra Præsidentdatterens Bleghed. Han forelsker sig, og hun skænker ham et Barn.

Imidlertid bliver Hertha syg, og da Lægen erklærer, at kun et Ægteskab kan redde hende, kalder Præsidenten Ferdinand hjem, og han gifter sig med sin Velgørs Datter.

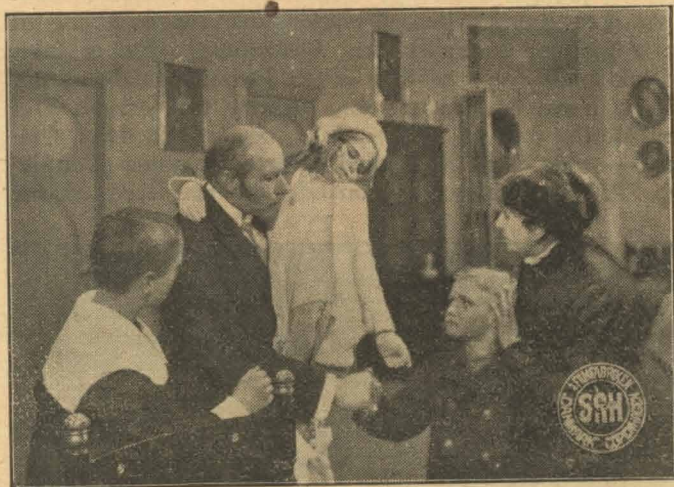
Ved et Tilfælde erfarer Hertha, at Ferdinand har en Fortid, og det kommer til et Opgør. Men Marlies, der ikke vidste, at Ferdinand var Driftsleder, men som ansaa ham for en ligestillet, en jævn Arbejder, siger ham, at hans Plads nu er hos den ægteviede Hustru, Præsidentens Datter. Og Ferdinand vender tilbage til Hjemmet. Men nu viger Lykken fra ham. Alt gaar skævt, og det kommer til en Konflikt mellem ham og hans egentlige Klassefæller, Arbejderne. Hans Liv kommer i Fare. Begge Kvinderne kommer — uafhængige af hinanden — til Kundskab herom, og hos begge sejrer Kærligheden.

ELSKOVSBARNET.

Et socialt Drama a fgribende Virkning. Kampen mellem Over- og Underklasse, dette det moderne Livs store, uløste sociale Spørgsmaal, belyst gennem Forholdet mellem Mand og Kvinde. Skomagersonnen Ferdinand, der

som Barn er en Aladdin, som Voksen en Personifikation af Arbejdet, hæver sig i Kraft af sine Evner og ved sin Energi op til en Plads blandt Samfundets Spidser.

Og Forholdene udvikler sig saaledes, at han, Plebejeren, bliver anset for et passende Parti for hans Velgørers,

Hustruen gaar den tungeste Gang, en Hustru kan gaa for at redde sin Mand, og Marlies ofrer sit Liv — og redder Ferdinands. Men Ferdinand har faaet et Nervechoc, der gør ham til et menneskeligt Vrag.

Da sker det vidunderlige. Den barnløse, golde Hustru bliver en Moder for Elskovbarnet, Ferdinands og Marlies Barn. Og Barnet — Symbolet paa det evige Liv — bliver Midlet, der genrejser Faderen og forsoner og udvikler, modner Hustru, saa Dramaet ender harmonisk.

Aage Hansens Bogtr., Nørregade 45
København K.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELSKOVSBARNET

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Fotorama

Theaterbygningen.

Nyt Program for Ugens 4 første Dage

Obs. De to Hovednumre er af Panoptikon Theatrets Repertoire og spillet af Hovedstadens fineste Kunstnere.

Samvittighedens Stemme.

..... Panoptikontheatrets Repertoire.
Hovedrollen udføres af Hr. Emanuel Larsen.

Personerne:

Grosserer . . . Hr. Lagoni.
Fruen Fru Henriksen.
Forvalteren . . . Hr. Emanuel Larsen.

Forvalter Pram hos Grosserer Møwe er alt andet end afholdt af Arbejderne, hans skumle og mørke Ydre i Forbindelse med en næsten til Afsind grænsende Hidsighed har fremkaldt et saa spændt Forhold mellem ham og hans Undergivne, at Arbejdet absolut lider derunder, naar hertil kommer, at han ikke er særlig pligtopfyldende, forstaar man, at Grossererens ved en Lejlighed, hvor Pram atter har haft et af sine Sammenstød med en Arbejder og ladet Hidsigheden løbe af med sig, giver ham hans Afsked. Pram, der føler sig dybt forurettet, sværger at ville hævne sig blodigt over denne Krænkelser. Hjemme i sit Logi lukker han sig inde og arbejder med feberagtig Hast paa Virkeliggørelsen af sine skumle Hævnplaner, en Helvedesmaskine indlagt i en lille Legetøjsmølle. Han agter nemlig at ramme sin forrige Principal der, hvor Saaret vil gaa dybest og smerte mest: Grossererens lille Datter og eneste Barn skal dø! Endelig er han færdig og med det uhyggelige Stykke Legetøj skjult under Frakken skynder han sig hen til Møwes Villa og afventer, skjult i Haven Grossererens Bortgang. Fra sit Gemmested ser han den lille Pige vinke Farvel til Faderen fra Dagligstuevinduet og sniger sig, da Vejen er fri, derhen, efter først at have forvisset sig om at Barnet er alene, banker han paa Vinduet og giver den lille Legetøj og viser hende hvor morsomt at Vingerne kan løbe rundt. Derpaa skynder han sig bort. Heldigvis kommer i det samme Moderen ind, og da Barnets Fortælling om Manden, der har givet hende Møllen, synes hende mistænkelig, faar en instinktiv og lykkelig Indskydelse hende til at kaste det skæbnsvangre Stykke Legetøj ud af Vinduet, et Sekund efter lyder et Brag, og en voldsom Eksplosion faar Væggen til at styrte sammen, men baade Moder og Barn er heldigvis frelste. Det lille uskyldige Barneansigt, der smilede saa tillidsfuldt, da Pram gav hende det morderiske Stykke Legetøj, har imidlertid gjort et dybere Indtryk paa ham, end han selv vilde have troet, han er jo overbevist om, at hans Plan er lykkedes, ser bestandig den lille staa for sig, bleg og anklagende, hjemme og ude, overalt ser han den lille alvorlige Ansigt, hvis bebrejdede Blik tilsidst driver ham til Vanvidets Grænse. Da Mistanken straks er henledet paa den afskedigede Forvalter, bliver han hurtigt anholdt, og i Fængslet pines han dobbelt af Synet, saa at hans Vanvid bryder ud i lys Lue, og han maa paa Hospitalet. Lægen, der snart ser at han ikke har langt igen, beder Grossererens komme med den lille Pige, idet han han haaber, at Synet af den virkelige levende Pige mulig kan give ham Fred. Da Pram ser den lille, farer han op i Rædsel, sikker paa at det atter er det grufulde Syn, men da han opdager, at det er det virkelig levende Barn, der altsaa er frelst, gaar der et Smil hen over hans Ansigt, et stort og lyst Smil, der borttager alt det skumle og uhyggelige, og som lettet for en tung Eyrde udstøder han et dybt og befriende Suk — det sidste.

Døgnets Dagbog.

2. Uge.

„Fotorama“s Verdenshistorie.

Vi blader i Dag videre i Dagshistoriens store, brogede Bog og standser først ved det Kapitel, der bærer Overskriften Frankrig. Om Livet indenfor denne paa Aandens og Haandens Omraade lige beundringsværdige Storstat bringer de fleste af Dagens Billeder Bud. Dels om de politiske Rørelser: udmærket karakteristiske Optrin fra Kamrenes Sammentræden. Dels om den franske Nations Haab, *Arméen*. Og saa i Tilgift et Kig ned i en gammel bretonsk Landsby og ind i Staden Paris' ærværdige Raadhus, hvor Borgmesteren fra Staden ved „den skønne blaa Donau“ modtages som Æresgæst.

Paa de øvrige Blade af „Døgnets Dagbog“ gør et pragtfuldt Flyvebillede og den nyeste interessante Optagelse af Hans „scheidige“ Majestæt den tyske Imperator den tyske Imperator hinanden Rangen stridig. Listen over de enkelte Billeder ser saaledes ud:

I. Den franske Rigsdag træder sammen.

1. Louis Passy, Deputeretkammerets (Folketingets) Aldersformand, 80 Aar gammel.
2. Henri Brisson, genvalgt til Kammerets Formand.
3. Jules Cozot, Senatets (Landstingets) Aldersformand, 90 Aar gammel.
4. Antonin Dubost, genvalgt til Senatets Formand.

II. Fra Gud Amors Rige.

Landsbyen Plougastel i Bretagne, hvor der paa en Dag fejredes 37 Bryllupper.

III. Aviatikken i 1911.

Østrigeren Pischhoff flyver i Juvisy 25 Kilometer (3 1/3 Mil) i 13 Minutter.

IV. Hæren, Frankrigs Haab.

1. General Michel, Armeens nye Chef.
2. General Lyautey — hidtil i Marokko — er bleven Chef for 10de Armekorps i Rennes (der hvor Dreyfusprocessen førtes).
3. General Maunoury, Paris' Militærgouvernør, afholder Parade og uddeler Ordener.

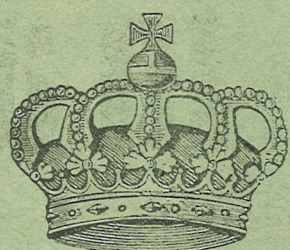
V. Wiens Borgmester,

Dr. Neumayer, modtages paa Paris' ærværdige Raadhus som Eyens Gæst.

VI. Vor Nabo mod Syd.

Wilhelm II — Soidaterkejseren.

Vend om! Programmet fortsættes næste Side.

Obs.

Det kgl. Theaters Kunstnere.

ELSKOVSBARNET

Frit efter Guy de Maupassant Novelle „Brudegaven“.

Hovedrollen udføres af Københavns mest yndede Kunstnere

Hr. Johannes Poulsen.

De øvrige Hovedroller udføres af

Baron d'Aurignac	Hr. Nic. Brechling.	(Det kgl. Theater)
Vicomte d'Esternay	Hr. Aage Hertel.	(Dagmartheatret).
Hans Hustru	Frk. Antonsen.	(Det kgl. Theater).
Deres Datter Suzanne	Frk. Houlberg.	(Det kgl. Theater).
Frk. Yvonne	X. X. X.	A. Blom

Den unge Grev Henry skal tilbringe nogle Maaneder ved et Bade-sted ved Kysten og giver i den Anledning et Afskedsgilde for sin lille Veninde, den smaa Frk. Yvonne, og sin gode Ven Baron d'Aurignac. Henry, der nu har naaet den Alder, hvor han maa tænke paa at gifte sig og som tilmed er begyndt at blive træt af Bekendtskabet med lille Yvonne, har ikke uden Grund inviteret d'Aurignac med hjem til denne Souper hos Yvonne; han har nemlig forlængst opdaget, at Baronen er stærkt charmeret i den unge Dame og er mere end villig til at overlade ham sin Plads i hendes Hjerte. — Gudbevares, hun er en forfærdelig sød og brillant lille Pige, men gifte sig med hende, kan han dog virkelig ikke, saa denne Løsning vilde sandelig være den bedste for alle Parter. Meget diskret forlader han Værelset for en Stund, og d'Aurignac benytter sig øjeblikkelig af Lejligheden til at erklære sig for Yvonne, som imidlertid bestemt afviser enhver Tilnærmelse, hun elsker sin Henry og har hun Øje og Tanke for ham, hvad det skal føre til og hvad Fremtiden bærer i sit Skød, gør hun sig i Øjeblikket slet ingen Forestilling om.

Ude ved Kysten bliver Henry af en Ven præsenteret for Vicomte d'Esternay, hvis Datter Susanne straks ved det første Møde har gjort et dybt Indtryk paa hans letfængelige Hjerte. Kort efter bliver de forlovede, og Henry, der er forelsket til op over begge Ørerne i sin Kæreste, svæver i en Lykkerus; langt ude i Horisonten svæver jo nok en lille Sky, Mindet om Yvonne, men Herregud, hun er en fornuftig lille Pige, som jo nok kan forstaa, at deres Bekendtskab dog ikke kunde vare evigt. En Aften tager han sig saa sammen og skriver til hende et Brev, hvor han takker hende for den lykkelige Tid, de har haft sammen og beder hende tænke paa ham med Venlighed; skulde hun nogensinde i Fremtiden trænge til ham, vil hun altid have en trofast Ven og Støtte i ham osv. For Yvonne kommer dette som et Tordenslag, det kan ikke være hans Mening, og uden Tanke for noget, rejser hun paa staaende Fod ned til ham, men ak, hun ser jo straks, at det er hans sande Mening; mon han virkelig kan nænne det, hun har jo kun ham i hele den vide Verden. Henry søger blidt at trøste hende, men da han prøver paa at købe sig fri for Penge, rejser hun sig stolt og gaar, uden et Ord mere.

1½ Aar er forløbet og Henry fejrer netop sit Bryllup med Suzanne, da en Tjener kommer ind med et Brev til Henry. Det er fra en Dr. Gouron, som beder ham ufortøvet komme til en døende Kvinde, en vis Yvonne, som maa tale med ham. Forvirret beder han Svingfaderen undskylde ham hos hans Brud og Gæsterne, men absolut tvingende Grunde nøder ham til at maatte gaa. Han styrter afsted og finder Yvonne nedbrudt og fattig; efter Bruddet med ham er hun, sløv for alt, sunket dybere og dybere i Fattigdom, d'Aurignac's Hjælp havde hun afslaaet, fordi hun følte, hun skulde være Moder til Henrys Barn, og, ja nu er det kommen saa vidt! Fortvivlet over at være Aarsag til al denne Elerdighed, lover Henry at sørge for deres lille Barn, og Yvonne dør tilfreds og glad. Hos Vicomten er alt i Oprør over Henrys Udeblivelse, da træder han pludselig bleg og stille ind med det lille Barn paa Armen, knælende for sin unge Hustru fortæller han alt uden at skaane sig selv. Suzanne, som i disse faa Øjeblikke modnes til en voksen Kvinde, ser straks, at vil hun binde Henry til sig for altid, er her kun et at gøre: hun vil være hans Barns Moder.

Den Bryllupsdag knyttedes to Menneskeskæbner sammen med et ubrydeligt Baand.

Efter en bedre Middag.

Hovedrollen spilles af Skuespiller Fabiau.

Hr. Dingelberg har været til en Middag der ikke alene har bestaaet af Mad og Hvidtøl — det ser man straks, og det føler han ogsaa med en næsten uhyggelig Tydelighed selv. — Hele Verden synes ham pludselig ganske bagvendt, aah, han bliver ganske daarlig deraf. Nu har han vist igen spist for meget af den fede Lax, mener han selv, vi andre faar jo mere Indtrykket af, at han næppe lider saa meget under Følelsen af det, han har spist, som af det, han har drukket.

Forestillinger hver Dag uafbrudt fra Kl. 4.

Musikledsagelsen udføres af Pianisten Hr. SOPHUS P. NIELSEN og Violonisten MARK TWAIN DE BRETTEVILLE BAESS.

DRAMA · COMEDY

DIRECTOR OLE OLSEN

NORDISK FILMS CO

LONDON

18, CECIL COURT, Charing Cross Road.

TELEGRAMS: NORFILCOM.

NEW YORK

7, EAST 14th STREET.

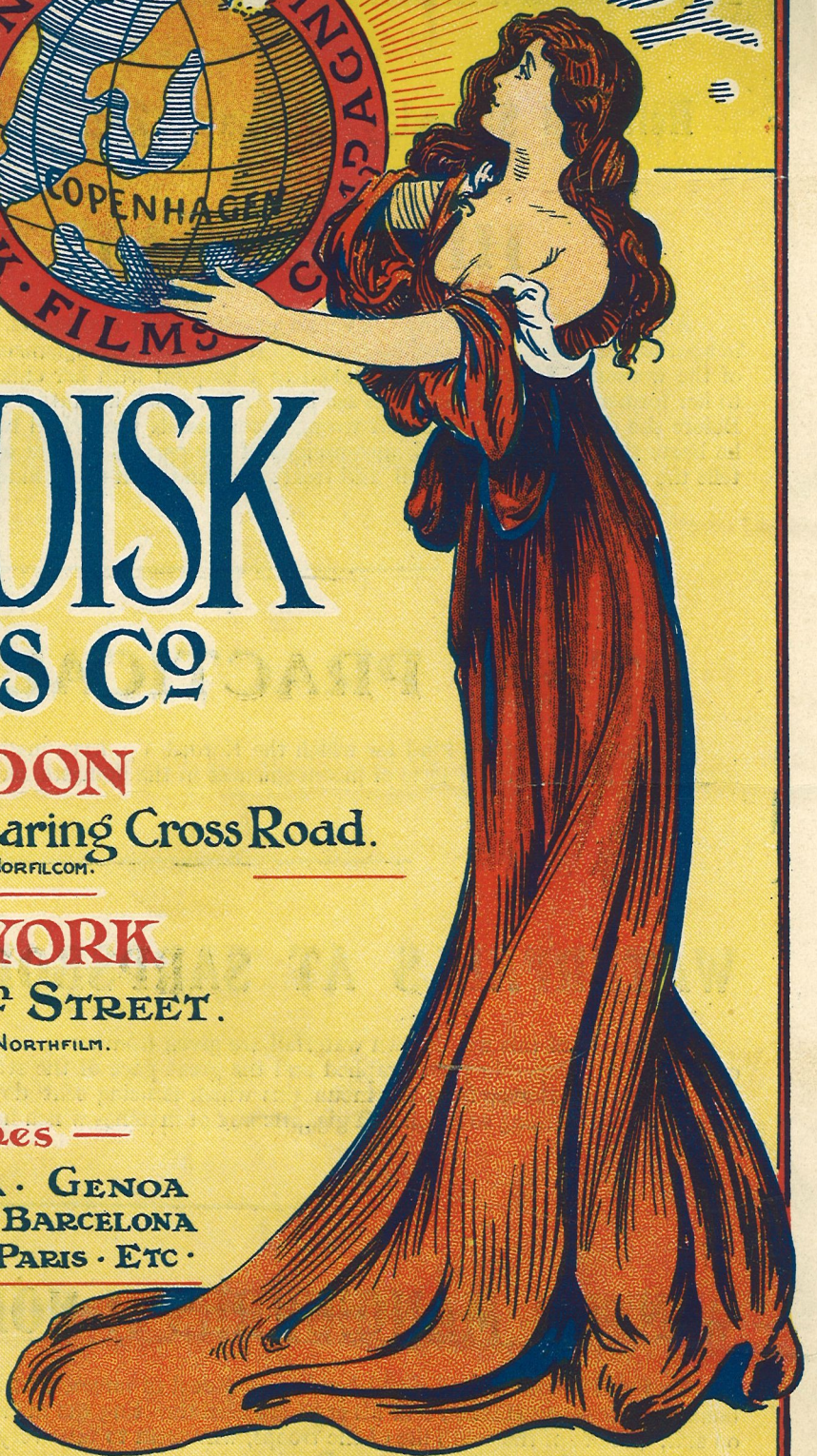
TELEGRAMS: NORTHFILM.

— **Branches** —

BERLIN · VIENNA · GENOA
ST PETERSBERG · BARCELONA
BUENOS AIRES · PARIS · ETC.

HEAD OFFICE
WORKS . . . }

COPENHAGEN DENMARK .

7482
7242

NORDISK FILMS Co.

18 Cecil Court, Charing Cross Road, W.C.

BRUDEGAVEN

Released Saturday, January 28th, 1911.

HIS GREAT DUTY.

A strong well acted drama. Yvonne accepts one of two lovers, but the man she accepts is entangled in another love affair. He decides to break off the secret entanglement, and does so, in spite of the entreaties of the woman. Afterwards she is taken to a hospital with her child, and on her death-bed sends a note to her former admirer to come and see her. After much hesitation and a terrible inward struggle he goes. Before she dies the woman he has wronged commends their child to his care, and, after closing her eyes, he bears the infant homeward, unconscious of the curious glances of passers-by. His bride, to whom he tells the whole story, forgives all, and treats the child with every kindness.

Length 1,000 Feet.

THE PRACTICAL JOKER.

Another comic of the kind for which the Nordisk Co. have made a name. The exploits of a troublesome small boy lead to all sorts of inconveniences in the domestic circle.

Length 259 Feet.

WATERFALLS AT SARPSBORG IN NORWAY.

Fine views of this well-known waterfall are given from every conceivable point of view. The swirling of the water is superbly photographed and the great pace of the stream may be judged from the fact at some points the timber from the mountains which is being sent down to port is piled on the banks, and looks like nothing so much as a gigantic box of matches which has been spilt.

Length 364 Feet.

WINTER MANŒUVRES of NORWEGIAN ARMY

To English eyes this film will have a good deal of novelty, as it depicts army operations in a snow-bound land. King Haakon and his staff are seen directing the manoeuvres, and the infantry move about on skis. Views of the camp life of the troops, who seem to take very easily the severity of the climate and to enjoy themselves thoroughly, are also given.

Length 321 Feet.

~~22~~

ELSKOVS BARNET

X ~~BRUDERGALEN~~

E i n K i n d d e r L i e b e .

Der junge Graf Henry will in einen Badeort an die See reisen, und veranstaltet eine kleine intime Abschiedsfeier für seine kleine Freundin Yvonne, und seinen Freund Baron d'Aurignac. Nicht ohne Absicht hat Graf Henry seinen Freund zu diesem Souper eingeladen. Er hat schon lange bemerkt, dass der Baron in die kleine Yvonne verliebt ist, und da sie ihm selbst etwas gleichgültig geworden ist, und er die Absicht hat zu heiraten, wäre es ihm sehr lieb, wenn der Baron seinen Platz bei Yvonne einnehmen würde. Diskret verlässt er das Zimmer, und der Baron erklärt sogleich seine Liebe, aber Yvonne will ihn nicht anhören, sie liebt Henry, und kann nicht von ihm lassen.

Henry reist an die See. Dort wird er von einem Freunde dem Vocomte Esternay und dessen Familie vorgestellt. Die Tochter ist sehr schön, und macht sogleich einen tiefen Eindruck auf Henry, sodass er sich bald mit ihr verlobt. Er schreibt an Yvonne einen Brief, in welchem er ihr für die glücklichen Stunden ihres Zusammenseins dankt, und ihr sagt, dass sie in ihm immer einen Freund haben wird.

Für Yvonne ist dieses ein schwerer Schlag. Ohne zu überlegen reist sie sofort zu ihm, aber sie sieht bald, dass sie ihm nichts mehr sein kann. Henry versucht sie zu trösten. Als er ihr aber Geld anbietet, fühlt sie sich tief gekränkt und verlässt ihn.

Nach $1\frac{1}{2}$ Jahr feiert Henry seine Hochzeit mit Susanne. Ein Diener bringt ihm einen Brief von einem Doktor Gouron, der ihn zu Yvonne ruft, die im Sterben liegt. Er entschuldigt sich bei seinem Schwiegervater und geht zu Yvonne. Er findet sie in der grössten Armut. Nachdem er sie verlassen, hat sie keine Hilfe annehmen wollen. Sie ist arm geworden, und stirbt nun in Sorge und Not. Sie hat sich an Henry gewendet, um ihn zu bitten, für ihr Kind, dessen Vater er doch sei, zu sorgen. Henry verspricht, wenn auch schweren Herzens, sich das Kind nehmen zu wollen, und Yvonne stirbt ruhig und zufrieden.

Beim Vicomte sind alle wegen seines Fortbleibens in Unruhe. Da tritt er plötzlich ein. Mit vor Aufregung bleichem Gesicht kniet er vor seiner jungen Frau nieder, und erzählt ihr alles, ohne sich zu schonen. Susanne begreift, dass hier nur eins zu tun ist. Sie nimmt das Kind liebevoll in die Arme, und verspricht, der Kleinen eine Mutter zu werden. So wurden zwei Menschenherzen mit einem unlöslichen Band aneinander gefesselt.

-----oooooooo\$\$\$\$\$\$oooooooo-----

E L S K O V S B A R N E T

Personerne:

Grev Henry	-	Hr. Johannes Poulsen	(Det kgl. Teater
Baron d'Aurignac	-	" Nic. Brechling	" " "
Vicomte d'Esternay	-	" Aage Hertel	(Dagnarteatret)
Hans Hustru	-	Frk. Antonsen	(Det kgl. Teater
Deres Datter Suzanne	-	" Houlberg	" " "
Frk. Yvonne	-	X X X	

- - - - 0 0 0 0 - - - -

Den unge Grev Henry skal tilbringe nogle Maaneder ved et Bade-sted ved Kysten og giver i den Anledning et Afskedsgilde for sin lille Veninde, den smaa Frk. Yvonne og sin gode Ven Baron d'Aurignac. Henry, der nu er naaet den Alder, hvor han maa tænke paa at gifte sig og som tilmed er begyndt at blive lidt træt af Bekendtskabet med lille Yvonne, har ikke uden Grund inviteret d'Aurignac med hjem til den Souper hos Yvonne, han har nemlig forlængst opdaget, at Baronen er stærkt charmeret i den unge Dame og er mere end villig til at overlade ham sin Plads i hendes Hjerte, Gudbevares, hun er en forførdelig sød og brilliant lille Pige, men gifte sig med hende, kan han dog virkelig ikke, saa denne Løsning vilde sandelig være den bedste for alle Parter. Meget diskret forlader han Værelset for en Stund og d'Aurignac benytter sig øjeblikkelig af Lejligheden til at erklære sig for Yvonne, som imidlertid bestemt afviser enhver Tilnærmelse, hun elsker sin Henry og har kun Øje og Tanke for ham, hvad det skal føre til og hvad Fremtiden bærer i sit Skød, gør hun sig i Øjeblikket slet ingen Forestilling om.

Ude ved Kysten bliver Henry af en Ven præsenteret for Vicomte d'Esternay, hvis Datter Suzanne, straks ved det første Møde, har gjort et dybt Indtryk paa hans letfængelig Hjerte, kort efter bliver de forlovede og Henry, der er forelsket til op over begge Ørene i sin lille Kæreste, svæver i en Lykkerus, langt ude i Horisonten svæver jo nok en lille Sky, Mindet om Yvonne, men Herregud, hun er jo en fornuftig lille Pige, som jo nok kan forstaa, at deres Bekendtskab dog ikke kunde være evigt. En Kften tager han sig saa sammen og skriver til hende et Brev, hvori han takker hende for den lykkelige Tid, de har haft sammen og beder hende tænke paa ham med Venlighed, skulde hun nogensinde i Fremtiden trænge til ham, vil hun altid have en trofast Ven og Støtte i ham, o. s. v. For Yvonne kommer dette som et Tordenslag, det kan ikke være hans Mening og uden Tanke for noget, rejser hun paa staaende Fod ned til ham, men ak, hun ser jo straks, at det er hans sande Mening, men kan han virkelig nænne det, hun har jo kun ham i hele den vide Verden. Henry søger blidt at trøste hende, men da han prøver paa at købe sig fri, med Penge, rejser hun sig stolt og gaar, uden et Ord mere.

1½ Aar er forløbet og Henry fejrer netop sit Bryllup med Suzanne da en Tjener kommer ind med et Brev til Henry. Det er fra en Dr. Gouron, som beder ham ufortøvet komme til en døende Kvinde, en vis Yvonne, som maa tale med ham. Forvirret beder han Svigerfaderen undskylde ham hos hans Brud og Gæsterne, men absolut tvingende Grunde nøder ham til at maatte gaa. Han styrter afsted og finder Yvonne nedbrudt og fattig, efter Bruddet med ham er hun, sløv for alt, sunket dybere og dybere i Fattigdommen, d'Aurignac's Hjælp havde hun afslaaet, fordi hun følte hun skulde være Moder til Henrys Barn og, ja, nu er det kommen saa vidt! Fortvivlet over at være Aarsagen til al denne Elen-dighed, lover Henry at sørge for deres lille Barn og Yvonne dør tilfreds og glad. Hos Vicomten er alt i Oprør over Henrys Udeblivelse, da træder han pludselig bleg og stille ind med det lille Barn paa Armen, knælende for sin unge Hustru fortæller han alt, uden at sikaare sig selv. Suzanne som i disse faa Øjeblikke modnes til en voksen Kvinde ser straks, at vil hun binde Henry til sig for altid, er her kun ét at gøre: hun vil være hans Barns Moder!

Den Bryllupsdag knyttedes to Menneskeskæbner sammen med et ubrydeligt Baand.

- - - - - 0 0 0 0 0 - - - - -